

16 Οκτωβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΚΩΣΤΑΣ ΦΡΑΝΤΖΗΣ,

Εφεσείων - Εναγόμενος 3,

v.

ΛΑΪΚΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ (ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ) ΛΤΔ,

*Εφεσιβλήτων - Εναγόντων.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 8972)*

Πολιτική Δικονομία — Παραμερισμός απόφασης — Απόφαση που εκδόθηκε εναντίον του εναγομένου για μη καταχώριση σημειώματος εμφάνισης — Παραμερισμός της με τον όρο παραχώρησης εγγυήσεων για τα ποσά της απόφασης και τα έξοδα — Επιβολή των εγγυήσεων, θεωρήθηκε ότι έγινε κατά ορθή άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου. 5

Δεκαοκτώ μήνες μετά την ερήμην έκδοση απόφασης εναντίον του, ο εφεσείων - εναγόμενος 3 καταχώρισε αίτηση παραμερισμού, την οποία στήριξε στον ισχυρισμό ότι η υπογραφή του σαν εγγυητή στο έγγραφο ενουκιαγοράς που κατατέθηκε σαν μαρτυρία ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, ήταν πλαστή. 10

Το Δικαστήριο, αποδεχόμενο την αίτηση, επέβαλε όρο στον εφεσείοντα - εναγόμενο 3 όπως μέσα σε δεκατέσσερις μέρες από της έκδοσης του διατάγματος θα έπρεπε να καταχωρίσει την υπεράσπισή του και να παραχωρήσει τραπεζική εγγύηση για κάθε ποσό της εναντίον του απόφασης και εξόδων, ή να καταθέσει το ισάξιο σε μετρητά στο γραφείο του Πρωτοκολλητή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού. 15

Εναντίον της επιβολής του όρου για παροχή εγγυήσεων ο εφεσείων - εναγόμενος 3 καταχώρισε έφεση. 20

Αποφασίστηκε ότι:

(1) Η επιβολή στον εφεσείοντα - εναγόμενο 3 εγγυήσεων για τα ποσά της απόφασης και τα έξοδα κατά την έκδοση διατάγματος 25

παραμερισμού της ερήμην εναντίον του απόφασης, συνιστά ορθή εξάσκηση της διακριτικής του ευχέρειας, δεδομένης της καθυστέρησης των δεκαοκτώ μηνών στην καταχώριση της αίτησης παραμερισμού.

5

(2) Ο παραμερισμός απόφασης που εκδίδεται ερήμην, ασκείται κατά διακριτικήν ευχέρεια του Δικαστηρίου αλλά για να ακυρωθεί απόφαση ο εναγόμενος πρέπει να πείσει ότι διαθέτει εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση.

10

Η έφεση απορρίφθηκε χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15

Mine and Quarry Services Ltd v. Γεωργίου (Μαύρου) (1993) 1 Α.Α.Δ. 26,

20

Land Securities P.L.C. v. Receiver for the Metropolitan Police Director [1983] 1 W.L.R. 439,

Sidnell v. Wilson [1966] 2 Q.B. 67.

Έφεση.

25

Έφεση από τον εναγόμενο 3 κατά της απόφασης ημερομ. 16.6.1993, του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λ/σού (Νικολάου, Α.Ε.Δ.) στην Αγ. Αρ. 2650/91, με την οποία επιβλήθηκε στον εναγόμενο όρος όπως παραχωρήσει τραπεζική εγγύηση για κάθε ποσό για το οποίο εκδόθηκε απόφαση εναντίον του, προκειμένου να ακυρωθεί η εναντίον του απόφαση για μη καταχώριση σημειώματος εμφανίσεως.

30

Εφεσείων, παρών προσωπικά.

35

Κ. Χατζηπιέρας, για τους Εφεσίβλητους - Ενάγοντες.

Cur. adv. vult.

40

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ. : Την απόφαση του Δικαστηρίου θα απαγγείλει ο Φρ. Νικολαΐδης, Δ.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.: Στις 16.9.1991 οι ενάγοντες εξασφάλισαν εναντίον του εναγόμενου, εφεσείοντος στην παρούσα διαδικασία,

απόφαση λόγω μη καταχώρησης σημειώματος εμφάνισης. Ο εναγόμενος δεκαοκτώ μήνες αργότερα και συγκεκριμένα στις 21.1.1993, καταχώρισε αίτηση με την οποία αξίωνε ακύρωση της εκδοθείσας απόφασης. Το Δικαστήριο στις 16.6.1993 δέχτηκε την αίτηση του εναγόμενου και ακύρωσε την εκδοθείσα απόφαση. Με το ίδιο διάταγμα επιβλήθηκε στον εναγόμενο όρος όπως μέσα σε δεκατέσσερις μέρες από της έκδοσης του διατάγματος (προθεσμία μέσα στην οποία θα έπρεπε να καταχωρήσει και την υπεράσπισή του) θα έπρεπε να παραχωρήσει τραπεζική εγγύηση για κάθε ποσό για το οποίο εκδόθηκε απόφαση εναντίον του και τα έξοδα, ή να καταθέσει το ισάξιο ποσό σε μετρητά στο γραφείο του Πρωτοκολλητή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού. Εναντίον της επιβολής του πιο πάνω όρου ο εφεσείων καταχώρισε την παρούσα έφεση.

Η αγωγή αναφέρεται σε σύμβαση ενοικιαγοράς την οποία, κατά τον ισχυρισμό των εναγόντων, ο εναγόμενος υπέγραψε ως εγγυητής. Είναι ο ισχυρισμός του εφεσείοντος ότι δεν υπέγραψε τη συγκεκριμένη σύμβαση και ότι η υπογραφή του είναι πλαστογραφημένη. Το πρωτόδικο δικαστήριο κατέληξε ότι ο ισχυρισμός αυτός αποτελούσε ικανοποιητικό λόγο υπεράσπισης και παρά τη σημειωθείσα καθυστέρηση αποφάσισε να δώσει την ευκαιρία στον εφεσείοντα να προβάλει τις θέσεις του. Το δικαστήριο, λαμβάνοντας ακριβώς υπ' όψη τη μεγάλη καθυστέρηση που παρατηρήθηκε στην καταχώριση της αίτησης για ακύρωση της απόφασης, κατέληξε και στην επιβολή του όρου, όπως πιο πάνω.

Με την ειδοποίηση έφεσης ο εφεσείων προβάλλει τη θέση ότι το πρωτόδικο δικαστήριο δεν έλαβε καθόλου υπ' όψη το γεγονός ότι ο εφεσείων δεν υπέγραψε την έγγραφη συμφωνία ενοικιαγοράς, αλλά ότι τρίτο πρόσωπο πλαστογράφησε την υπογραφή του. Περαιτέρω παραπονείται ότι το δικαστήριο δεν αιτιολόγησε την απόφασή του για επιβολή του όρου. Τέλος γίνεται ισχυρισμός ότι το πρωτόδικο δικαστήριο λανθασμένα αποφάσισε να μη εξασκήσει τη διακριτική του ευχέρεια υπέρ του.

Θα πρέπει να πούμε από την αρχή ότι η παρούσα έφεση θα πρέπει να απορριφθεί. Κατ' αρχήν το πρωτόδικο δικαστήριο έλαβε υπ' όψη τον ισχυρισμό του εναγόμενου ότι η υπογραφή του στο συγκεκριμένο έγγραφο ενοικιαγοράς ήταν πλαστογραφημένη, ισχυρισμό τον οποίο θεώρησε σαν λόγο που έδιδε το δικαίωμα στον εναγόμενο να ισχυριστεί ότι διέθετε υπεράσπιση. Στο στάδιο της αίτησης για ακύρωση της απόφασης, το δικαστήριο ορθά εξέτασε κατά πόσο ο εναγόμενος διέθετε κάποια υπεράσπιση χωρίς να υπεισέλθει βέβαια στην ουσία της υπόθεσης και την εξέταση των

- επί μέρους ισχυρισμών. Η απόφασή του να επιβάλλει όρους είναι καθ' όλα αιτιολογημένη και λογική, αφού στηρίζεται στην καθυστέρηση που σημειώθηκε για την καταχώριση της αίτησης. Η αγωγή επιδόθηκε στην πεθερά του εναγόμενου στις 17.6.1991 και το
- 5 πρωτόδικο δικαστήριο δέχτηκε ότι η επίδοση ήταν νομότυπη και κανονική. Απόφαση εναντίον του εναγόμενου εκδόθηκε λόγω μη καταχώρισης εμφάνισης στις 16.9.1991 και η αίτηση για ακύρωση της εκδοθείσας απόφασης καταχωρήθηκε μόλις την 21.1.1993. Σαν
- 10 δικαιολόγηση της καθυστέρησης που παρατηρήθηκε ο εναγόμενος προέβαλε τον, όπως χαρακτηρίστηκε και από το πρωτόδικο δικαστήριο, "αδύναμο" ισχυρισμό ότι του είχε ληχθεί εκ μέρους των εναγόντων και του πρωτοφειλέτη, εναγόμενου 1, ότι το θέμα θα διευθετείτο.
- 15 Όπως έχει ορθά τονιστεί στην υπόθεση *Mine & Quarry Services Ltd v. Ανδρέα Γεωργίου (Μαύρου)* (1993) 1 Α.Α.Δ. 26, η εξουσία του δικαστηρίου σε παρόμοια ζητήματα έχει διακριτικό χαρακτήρα. Για να ακυρωθεί εκδοθείσα απόφαση ο αιτητής οφείλει να πείσει πως διαθέτει εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση στην προ-
- 20 βαλλόμενη εναντίον του απαίτηση. Θα πρέπει να προκύπτει εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση, χωρίς το δικαστήριο να προχωρεί σε αξιολόγηση οποιασδήποτε μαρτυρίας που προσάγεται για σκοπούς κατάρριψης του ισχυρισμού αυτού (*Land Securities P.L.C. v. Receiver for the Metropolitan Police District* [1983] 1 W.L.R. 439 και *Sidnell v. Wilson* [1966] 2 Q.B. 67).

- Η απλή εξήγηση της καθυστέρησης δεν συνιστά και ικανοποιητική δικαιολόγησή της. Πολύ περισσότερο όταν το δικαστήριο χαρακτηρίζει τις δοθείσες δικαιολογίες αδύναμους ισχυρισμούς. Ο
- 30 εφεσείων είχε το βάρος απόδειξης του ισχυρισμού του ότι δικαιολογημένα καθυστέρησε να αποταθεί όπως απαιτείται από τη Δ.48 θ.4.

- Εν όψει όλων των πιο πάνω θεωρούμε ότι το πρωτόδικο δικαστήριο ορθά εξήσκησε τη διακριτική του ευχέρεια με τον τρόπο που το έπραξε και ουδόλως δικαιολογείται το συμπέρασμα ή ο ισχυρισμός ότι εφαρμόσε τις σχετικές αρχές λανθασμένα ή δεν ερμήνευσε σωστά την προσέγγιση των δικαστηρίων σε παρόμοιας φύσης θέματα. Κάτω από τις περιστάσεις και εν όψει όσων έχουν
- 40 ληχθεί ανωτέρω η έφεση θα πρέπει να απορριφθεί και απορρίπτεται χωρίς χωριά διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.